

[Alfred Jensen.]

bod derpå bl. a. ved at foreslå, at der skulle gennemføres flere tillægsbevillingslovforslag i en samling. Dette har netop været drøftet, fordi man har været klar over, at der var noget uholdbart i den gennem mange år fulgte praksis, idet den strengt taget ikke svarede til det, der står i grundloven. Jeg behøver ikke her at gå i detaljer, for det har været drøftet i udvalget, hvad der fremgår af betænkningen. Jeg vil også tro, at der er aflagt beretning i grupperne om de drøftelser, man har haft. Det må vist være tilstrækkeligt her at sige, at når vi ikke nåede frem til en løsning af spørgsmålet om tillægsbevillingsloven, skyldtes det de indvendinger, som administrationen fremsatte. Jeg kan naturligvis også tage med, at finansudvalget gjorde opmærksom på det besvær, der ville være forbundet med fremsættelsen af flere tillægsbevillingslovforslag. Man har imidlertid erkendt, at der var et problem her, og de vanskeligheder, der har været ved at få tilslutning til disse tanker, dels i ministeriet, dels i finansudvalget, har været medvirkende til, at vi i dag står overfor et sådant forslag til beslutning, som her foreligger. Jeg synes, det er et kummerligt resultat, når man tænker på, at det hele begyndte med en drabelig krig mod finansudvalget for at få portene åbnet, så at offentligheden kunne se, hvad der foregik dér.

Jeg har bemærket mig, hvad der er blevet sagt om mulighederne for at få sager taget op her i tinget. Ordføreren for udvalget har gjort opmærksom på, at aktstykkerne omdøjes, og at det lader sig gøre at få sagen rejst her i tinget, hvis et medlem har interesse deri. Jeg kender det besvær, der kan være hermed, og jeg gad vidst, om denne udtalelse betyder, at hvis et medlem gør indsigelse, efter at han har set aktstykket, standses sagen, indtil det er afgjort, om den skal komme til behandling her i tinget. For er det ikke tilfældet, indser jeg ikke, at man har megen beskyttelse i, at muligheden findes. Jeg må erkende, at muligheden findes til at stille et forslag om behandling af sagen her i tinget, enten det så skal ske ved fremsættelse af et lovforslag eller et forslag til beslutning, men hvis det så ikke medfører, at sagens behandling i finansudvalget udskydes, har den gruppe eller det medlem,

der ønsker at stille forslag, ikke megen fornøjelse deraf. Jeg har ladet tankerne gå tilbage til hin — har jeg vel lov at sige — berømte afgørelse på „Hotel de France“, og jeg gad egentlig vide, hvordan man skulle have standset den. Hvis der virkelig skal skabes en sådan mulighed, forekommer det mig, at vi må have klarhed derover ved behandlingen af dette forslag til beslutning. Jeg har altså ikke den tryghedsfølelse, som jeg forstår ordføreren for udvalget har.

Vi har iøvrigt ikke noget imod, at der sker en forenkling af tillægsbevillingslovforslaget, men jeg har haft visse tanker angående opstillingen af tillægsbevillingslovforslaget fremefter og gjort mig de samme overvejelser som det ærede medlem hr. Jensen-Broby om, hvorvidt det nu også bliver så overskueligt, som det har været, om der ikke klæber visse ulemper ved det foreslåede. Det foreligger jo kun i skitseform, så det er ikke nemt at sige noget bestemt og afgørende, men jeg taler her som repræsentant for en gruppe, der ikke deltager i finansudvalgets arbejde, men som gerne vil følge med i, hvad der foregår, og jeg er kommet til det resultat, at det vist egentlig ikke bliver lettere, men besværligere efter en sådan forenkling. Det betyder ikke, at vi modsætter os en forenkling, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der også er ulemper forbundet dermed.

Dernæst vil jeg gerne sige, at jeg ikke håber, at denne beslutnings vedtagelse — for jeg går ud fra, at den vedtages — tages som udtryk for, at folketinget hermed har godkendt den grundlovsstridige optræden, tinget gør sig skyldig i. Jeg underkender ikke de vanskeligheder, administrationen står overfor ved at efterleve det, der er nedskrevet i forfatningen, det har jeg været klar over al den tid, jeg har deltaget i tingets arbejde, og hvad jeg ikke har været klar over før, har jeg fået kendskab til efter at have haft lejlighed til at følge arbejdet i udvalget. Jeg vil gerne takke for adgangen til at deltage i udvalgets overvejelser og drøftelser; det har været særdeles oplysende og gavnligt for den gruppe, jeg repræsenterer, og jeg vil gerne udtale min anerkendelse for den velvilje, der her er lagt for dagen, og udtrykke ønsket om, at man også ved andre lejligheder vil være med til at gøre det muligt for de små grupper at blive bedre